

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8C/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714200181
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6714200181.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava proti odporcovi T. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XXX, XXX XX W., zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 2.130,51 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 353,17 EUR spolu s 9% úrokom z omeškania ročne od 29. 10. 2010 do zaplatenia a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd v prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Súd o trovách konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok sa svojim návrhom domáhala, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 2.130,51 EUR spolu aj s príslušenstvom, ktoré tvorili úroky z omeškania a trovy konania.

Svoj návrh odôvodnila tým, že navrhovateľ s odporcom uzatvorili dňa 06. 04. 2008 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola odporcovi celkovo poskytnutá pôžička vo výške 3.948,62 EUR. Podľa zmluvy o pôžičke mal odporca splácať túto pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach po 85,84 EUR. Do dnešného dňa uhradil z tejto sumy 1.802,34 EUR. Vzhľadom k tomu, že porušil podmienky splácania bol listom zo dňa 20. 10. 2010 vyzvaný k okamžitej úhrade všetkých splátok. Na základe týchto skutočností žiadame, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 2.130,51 EUR, ktorá predstavuje nezaplatenú sumu do dňa podania žaloby.

Na základe tej skutočnosti, že uvedená pohľadávka bola spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. postúpená na novú spoločnosť EOS KSI Slovensko s. r. o. súd uznesením č. k. 8C/100/2014-72 zo dňa 08. 10. 2014 pripustil zmenu účastníka na strane navrhovateľa tak, že z konania vystúpil pôvodný navrhovateľ a na jeho miesto vstúpil ako nový navrhovateľ spoločnosť EOS KSI Slovensko s. r. o. a to v zmysle § 92 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Na základe tej skutočnosti, že navrhovateľ svojim podaním zo dňa 07. 04. 2015 žiadal, aby došlo k čiastočnému zastaveniu konania o zaplatenie sumy uplatňovanej v časti o 720,95 EUR. Súd uznesením č. k. 8C/100/2014-111 zo dňa 05. 05. 2015 konanie v časti o zaplatenie sumy 720,95 EUR v zmysle § 96

ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku zastavil. Na základe tohto teda v ďalšom predmete konania už bolo len zaplatenie sumy 1.409,56 EUR spolu aj s príslušnými úrokmi a trovami konania.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Súd na základe žiadosti a zmluvy o poskytnutí pôžičky uzatvorenej medzi pôvodným navrhovateľom a odporcom zistil, že tomuto podľa článku 3 bola schválená výška pôžičky 80.000,- Sk, pričom ďalej sa uvádza, že celková suma pôžičky je 118.960,- Sk. Počet mesačných splátok bol stanovený na 46. Výška mesačnej splátky bola 2.586,- Sk.

Súd na základe predžalobnej upomienky zistil, že touto upomienkou pôvodný navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie všetkých splátok jednorázovo v súlade so všeobecnými podmienkami. Celková istina je vo výške 2.173,02 EUR. K uvedení pristupujú z toho dôvodu, že ich predchádzajúce upozornenie týkajúce sa zmluvy, ktorým bola odporcovi poskytnutá posledná možnosť mesačného splácania túto on nesplnil.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zistil, že pôvodný navrhovateľ ako postupca postúpil na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o ako postupníka pohľadávky, ktoré sú identifikované v zozname pohľadávok. Uvedená zmluva bola podpísaná dňa 04. 12. 2013. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou EOS KSI Slovensko s. r. o. a Consumer Finance Holding a. s. zo dňa 04. 12. 2013 (č. I. 70) súd zistil, že sa jedná tu o postúpenie pohľadávky voči odporcovi. Celková pohľadávka bola postúpená v sume 2.302,34 EUR.

Podľa Všeobecných obchodných podmienok podľa bodu 15.2 spoločnosť je oprávnená akékoľvek svoje práva zo zmluvy úplne alebo sčasti previesť alebo postúpiť úplne alebo sčasti pohľadávky spoločnosti zo zmluvy na tretiu osobu bez súhlasu klienta.

Podľa článku 15. 3 klient nie je oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu spoločnosti previesť práva a/alebo záväzky zo zmluvy alebo postúpiť pohľadávky klienta zo zmluvy a to úplne alebo v časti, alebo umožniť prevzatie záväzkov klientov zo zmluvy treťou osobou.

Súd z vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka doručeného súdu dňa 12. 11. 2014 zistil, že čo sa týka sumy v časti uplatneného nároku, túto si žalobca uplatňuje bez právneho titulu. Poukazuje na to, že právny režim spotrebiteľských zmlúv sa spravuje ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Taktiež poukazuje na § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. s tým, že ktoré náležitosti musí každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, kde podľa nich sa musí nachádzať dátum konečnej splatnosti, ktorý sa nenachádza, ďalej v zmluve musí byť uvedená aj ročná úroková sadzba a v zmysle písm. i) predmetného paragrafu musí obsahovať výšku, počet, termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom v zmluve sa toto nenachádza. V zmysle tohto potom podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. ak takáto zmluva tieto náležitosti neobsahuje úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe týchto skutočností žiadajú žalobu zamietnuť v časti o zaplatenie sumy 1.277,33 EUR a v zostávajúcej časti o zaplatenie 853,17 EUR sa nevyjadrujú, pretože v tejto časti nevstupujú do konania.

Súd z písomného vyjadrenia právneho zástupcu odporcu doručeného súdu dňa 16. 03. 2016 zistil, že oni považujú za nevyhnutné poukázať na dojednanie v bode 15.2 a 15.3 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú prílohou k zmluve o pôžičke, podľa ktorej spoločnosť je oprávnená postúpiť akékoľvek svoje práva zo zmluvy úplne alebo v časti previesť a/alebo postúpiť úplne alebo sčasti pohľadávky spoločnosti zo zmluvy na tretiu osobu, pričom podľa bodu 15.3 klient nie je oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu spoločnosti previesť práva a/alebo záväzky zo zmluvy alebo postúpiť pohľadávky klienta zo zmluvy a to úplne alebo v časti, alebo umožniť prevzatie záväzkov zo zmluvy treťou osobou. Poukazujú na to, že ide o zjavný nepomer a nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môže podstatne sťažiť uplatňovanie nárokov dlžníka voči spoločnosti pre prípad, ak by sa ukázalo, že predmetné dojednanie zakladá vyššie uvedenú zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Žalobcovi preto chýba podľa nich aktívna vecná legitímácia, t. z., že žaloba trpí procesnou vadou a vznášajú námietku nedostatku aktívnej legitímácie.

Zároveň poukazujú na to, že v prípade, ak by súd s námietkou sa nestotožnil podľa nich uvedená zmluva je neurčitá, pretože na jednej strane sa píše, že výška poskytnutej pôžičky v bode 3 je 80.000,- Sk a na druhej strane, že celková suma pôžičky činí 118.960,- Sk. Na základe tohto ide o absolútne neplatný

právny úkon a poukazujú na to, že z absolútne neplatného právneho úkonu je možné si uplatňovať len bezdôvodné obohatenie, ktoré sa premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe tohto, keďže k zospoplatneniu úveru došlo dňa 20. 10. 2010 žalobca podal žalobu dňa 17. 05. 2013 ak jeho nárok by už bol premlčaný. Na základe tohto žiadajú žalobu zamietnuť.

Súd z vyjadrenia právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka na pojednávaní konanom dňa 20. 04. 2016 zistil, že oni sa pridriavajú svojich vyjadrení s tým, že poukazujú teraz naďalej na nedostatok aktívnej legitímácie navrhovateľa v súvislosti s tým, že podľa nich, keďže vo Všeobecných obchodných podmienkach bola vyjadrená nemožnosť postúpenia odporcom svojich pohľadávok na inú osobu a táto možnosť bola daná navrhovateľovi ide na nerovné postavenie účastníkov a v tejto časti by takéto dojednanie spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach a preto podľa nich ani pôvodný navrhovateľ nemohol postúpiť na terajšieho účastníka na strane navrhovateľa pohľadávku. Z tohto dôvodu teda žiadajú návrh zamietnuť.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru.

Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že návrh navrhovateľa je dôvodný, avšak iba v časti, ktorá sa týka zaplatenia sumy 353,17 EUR aj s príslušenstvom, ktoré tvoria úroky z omeškania. Každá zmluva o spotrebiteľskej pôžičke, pričom súd subsumoval uvedené vzťahy pod zákon č. 258/2001

Z. z. o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať okrem iných náležitostí aj náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) ako aj písm. i). Súd v zmysle predmetnej zmluvy nemal jednoznačne preukázané, že by tieto náležitosti predmetná zmluva obsahovala, pričom podľa súdu nestačí uviesť splatnosť úveru a to mesiacmi uvedenými v zmluve, ale musí tam byť konkrétny dátum, toto sa týka teda § 4 ods. 2 písm. g). Zároveň súd poukazuje aj na § 4 ods. 2 písm. i), kde sa uvádza, že splátka úveru musí byť rozčlenená na istinu, úroky a poprípadne iné poplatky. Taktiež v zmluve je splátka uvedená len jednou sumou a to vo výške 2.586,- Sk. Neuvedenie rozčlenenia takejto splátky na istinu, úroky a poprípadne iné poplatky má za následok potom tú skutočnosť, že podľa § 4 ods. 3 súd považuje uvedený úver za bezúročný a bez poplatkov. Uvedenie rozčlenenia takejto splátky zákonodarca dal predovšetkým z toho dôvodu, aby každý účastník na strane dlžníka si vedel vyhodnotiť výhodnosť ponuky tejto spoločnosti, aby vedel zhodnotiť koľko z jeho splátky sa použije na úroky, istinu a takto jednoznačne vedel určiť či tá ktorá pôžička od tej ktorej spoločnosti je pre neho výhodnejšia resp. nie. Na základe tejto skutočnosti súd teda dospel k záveru, že navrhovateľ poskytol odporcovi sumu celkovo vo výške 80.000,- Sk čo predstavuje sumu vo výške 2.655,51 EUR, pričom odporca do dňa podania návrhu zaplatil sumu 1.802,34 EUR, pričom potom navrhovateľ uviedol, že okrem toho zaplatil ešte aj ďalších 500,- EUR. Po odpočítaní tejto sumy t. j. sumy 1.802,34 EUR plus 500,- EUR od sumy 2.655,51 EUR súd ustálil, že dlžná čiastka je vo výške 353,17 EUR.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník) ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Zároveň súd zaviazal odporcu aj na zaplatenie úrokov z omeškania, pričom výška týchto úrokov bola stanovená v zmysle § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

V ďalšom sa súd bude vysporiadať s námietkou a vyjadrením právneho zástupcu odporcu z jeho tak písomného podania doručeného súdu dňa 16. 03. 2016 ako aj z vyjadrenia na pojednávaní. Predovšetkým súd považuje za dôležité vyjadriť sa k námietke aktívnej legitímácie navrhovateľa. Tie skutočnosti, na ktoré poukazuje právny zástupca odporcu, že články 15.2 a 15.3 Všeobecných obchodných podmienok zvyhodňujú pôvodného navrhovateľa voči odporcovi a preto ide o zjavný nepomer a nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach a preto by ani zo strany pôvodného navrhovateľa nemohlo dôjsť k účinnému postúpeniu pohľadávky, súd nepovažuje za právne relevantné. S poukazom na § 524 Občianskeho zákonníka súd má za to, že každý účastník právneho vzťahu, ktorý má určitú pohľadávku túto v prípade splatnosti môže postúpiť na iného účastníka. Je potrebné si uvedomiť tú skutočnosť, že v prípade, ak by si účastníci absolútne uvedené ustanovenia nedali do všeobecných podmienok, postupovalo by sa výlučne podľa Občianskeho zákonníka, pričom z Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že odporca môže previesť svoje záväzky na iného len so súhlasom navrhovateľa, tak ako to ustanovuje aj Občiansky zákonník, konkrétne v § 531 ods. 1 v tom zmysle, že kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh nastúpi ako dlžník na jeho miesto ak má teda veriteľ súhlas. V zmysle postúpenia pohľadávky však medzi pôvodným navrhovateľom a odporcom sú celkom iné statusy postavenia účastníkov v tom, že jednoznačne z predmetného zmluvného vzťahu medzi účastníkmi už v čase ich uzatvárania vyplývala tá skutočnosť, že odporca nemal mať akékoľvek pohľadávky voči navrhovateľovi, pretože v tomto prípade on v danom vzťahu vystupoval ako dlžník. Z tohto dôvodu sa nemôže jednať o nerovné postavenie účastníkov, pričom v prípade, ak by splatením celého záväzku odporcu voči pôvodnému navrhovateľovi, mu vznikla nejaká pohľadávka tento by sa mohol domáhať, aby súd určil podmienku v ustanovení 15.3 Všeobecných podmienok za neplatne dojednanú, čomu by súd vyhovel a preto by takúto pohľadávku mohol previesť na inú osobu. Zo samotného správania odporcu však nemožno mať za to, že jemu by do dňa rozhodovania vznikli

akékoľvek pohľadávky voči navrhovateľovi s tým, že tento do dnešného dňa z titulu nezaplatenia ani len celej istiny mu je dlžný sumu, na ktorú ho súd zaviazal vo výške 353,17 EUR. Na základe tejto skutočnosti súd teda nemá za to, že by došlo ku skutočnosti, že pôvodný navrhovateľ a účastník zmluvného vzťahu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. nemohol s terajším navrhovateľom uzavrieť platnú zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej teda spoločnosť EOS KSI Slovensko s. r. o. je aktívne legitimovaným subjektom.

Zároveň súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že čo sa týka poukazovania na neurčitost' uvedenej zmluvy a teda, že by sa mal uvedený dlh odporcu premlčať v dvojročnej subjektívnej lehote. Súd poukazuje na to, že čo sa týka subjektívnej lehoty zrejme došlo k omylu v počítaní lehôt zo strany právneho zástupcu odporcu, kde súd poukazuje na to, že k splatnosti prvej splátky mohlo dôjsť najskeôr dňa 20. 07. 2011, pričom k podaniu žaloby došlo 17. 05. 2013 t. j. ani nie po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty. Z uvedeného dôvodu teda k premlčaniu v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemohlo v žiadnom prípade dôjsť. Okrem iného súd by, aj keby došlo k takémuto premlčaniu uvedenú argumentáciu by nezobral do úvahy z toho dôvodu, že podľa súdu zo zmluvy jednoznačne účastníkom konania muselo byť jasné aká suma je predmetom samotnej pôžičky. V bode 3 sa jednoznačne uvádza schválená výška pôžičky vo výške 80.000,- Sk, pričom súd má za to, že tá skutočnosť, že celková suma pôžičky sa uvádza vo výške 118.960,- Sk musela byť odporcovi jasná z toho dôvodu, že tento od pôvodného navrhovateľa obdržal len sumu 80.000,- Sk, teda v tomto súd nevidel rozpor medzi skutkovým a právnym stavom. Okrem iného celková pôžička táto je jednoznačne vyjadrená tým, že táto bola počítaná aj s úrokmi, ktoré mal odporca zaplatiť.

Taktiež podporne čo sa týka samotnej celkovej sumy pôžičky podľa Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou predmetnej zmluvy v bode 1.1 sa uvádza definícia celkovej sumy pôžičky, kde za dvojbodkou je uvedené: znamená súčet všetkých splátok dohodnutých medzi klientom a spoločnosťou v zmluve. Teda jednoznačne vo Všeobecných obchodných podmienkach je uvedené, že táto celková suma pôžičky nie je sumou, ktorá mu má byť poskytnutá.

Podľa § 151 ods. 3 O. s. p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

§ 52 ods. 1, 2, 3, 4 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 53 ods. 2, 3, 5 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 4 ods. 2 písm. g), i) , ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z.

§ 517 ods. 1 , 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

§ 151 ods. 3 zák. č. 99/1963 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších

predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolať proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).